

grafa, tak k ocenění jeho mravenčí píle a nesrovnatelné obětavosti.[†]

V letošním roce oslavil Ústav pro jazyk český ČSAV 70.výročí založení Kanceláře Slovníku jazyka českého, kterou lze právem pokládat za základ dnešního rozvinutého jazykovědného pracoviště. Náš milý jubilant - rovněž sedmdesátník - spolupracoval tu v letech 1940-1948 na autorském rukopise Příručního slovníku jazyka českého a tím se zařadil do početného zástupu Jungmannových pokračovatelů. Slovníkářství je ovšem přísná řehole (ne-íi ještě něco horšího), jak ostatně svědčí i slova Mistrova z dopisu Ant. Markovi (28.1.1813): "Přicházím sobě v té lexikografické práci jako vězeň na galejích, který by rád - pouta roztrhna - tak svobodně kráčel, tak kvítky sbíral, jako jiní synové zvolnosti ..." A našemu oslavenci se vskutku podařilo lexikografická pouta roztrhnout, takže jako syn zvolnosti svobodně kráčel a kvítky sbíral na luzích a hájích české literatury. Ale přesto - či právě proto? - je snad na místě tato přátelská připomínka slovníkářského období jeho záslužného a pracovitého života.

Forsan et haec meminisse juvat semperque juvabit ...

Vale !

Z d e n ě k T y l

[†]První stručnou zprávu o identifikaci této až dosud nejspíš nepovšimnuté památky jsem podal na diskusi ÚJČ v září 1979; její podrobnější rozbor s širší dokumentací připravuji pro Naši řeč. Z.T.